

POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Ireny Štěpánové

Srovnávání dvou metod osobního rozvoje a jejich dopadu na chování

Autorka diplomové práce se věnuje tematice osobního rozvoje. Srovnává dva přístupy k osobnímu rozvoji, a to přístup zážitkový a přístup diskusní a jejich dopadu na myšlení a chování člověka. Oceňuji, že se autorka nezaměřila jen na možnou změnu chování, ale věnovala pozornost i možné změně v oblasti myšlení. Souhlasím s ní, že “pro změnu chování se potřebujeme zabývat nejen chováním samotným, ale i vnitřními silami, které jej určují” (s. 46).

Diplomová práce je přiměřeně rozsáhlá (110 stran textu). Je dělená na teoretickou a empirickou část. K vypracování diplomové práce autorka použila zahraniční i českou literaturu v dostatečném rozsahu.

V teoretické části se autorka nejdříve věnuje psychologii učení, přehledně přináší pohled na učení dle behaviorismu, humanistické a kognitivní psychologie, psychoanalýzy a konstruktivismu. V další kapitole se zaměřila na problematiku rozvoje a vzdělávání ve firmách a jejich psychologickým principům. V další kapitole se zabývá specificky rozvojem vedoucích pracovníků, kompetencím manažera, rozlišuje mezi managementem a leadershipem, prostor věnuje otázkám rozvoje komunikace a ovlivňování. V této části oceňuji zařazení podkapitoly vztahující se ke komunikaci a transakční analýze. Dostatečný prostor věnuje popisu konceptu “tahu” a “tlaku” v komunikaci (který následně používá ve vytvořené dotazníkové metodu), zamýšlí se nad jejich efektivním a naopak neefektivním užíváním ve vedení lidí. Autorka tak v této podkapitole jasně vymezuje pojmy, se kterými dále pracuje v empirické části a které jsou součástí připraveného dotazníku. V poslední kapitole se věnuje rozvojovým metodám a jejich evaluaci. Vítám, že diplomandka popisuje výhody a nevýhody různých rozvojových metod.

Celkově je teoretická část napsaná srozumitelně a přehledně, je logicky členěná, diplomandka v ní dobře vysvětluje pojmy, které následně používá v empirické části.

V empirické části si diplomandka kladla za cíl porovnat vliv dvou odlišných metod osobního rozvoje (hraní rolí a diskuse o videu) uplatněných v rámci školení na chování a myšlení účastníků po kurzu. Pro naplnění tohoto cíle využila kvalitativní a kvantitativní metodologii. Výzkum byl rozdělen do několika fází. V první fázi autorka pro analýzu potřeb cílové skupiny vhodně zvolila polostrukturovaný rozhovor, který následně kvalitativně analyzovala. Na základě této analýzy potřeb, výsledkem které bylo zjištění hlavních potřeb pracovníků, vytvořila diplomandka školící plán a konkrétní podobu dvou metod osobního rozvoje (hraní rolí a diskuse o videu). Následně realizovala kvazi-experiment, v rámci kterého srovnávala stav pracovníků před a po absolvování jedné ze dvou vybraných metod osobního rozvoje. K tomuto hodnocení autorka vypracovala vlastní dotazník, u kterého tvorby vycházela z transakční analýzy a kterého podobu upravovala.

V diskusi se autorka vztahuje k výsledkům realizované výzkumné studie a kvalitně se vyjadřuje k jejím omezením.

Na s. 89 je v tab. č. 3 uvedený celkový počet položek 75 místo 70.

Kladně hodnotím zařazení zjišťování potřeb cílové skupiny před samotnou realizací kvazi-experimentu, vlastní tvorbu školicího programu, práci na dotazníkové metodě a snahu nezůstat v hodnocení dopadu školení jen u spokojenosti (resp. nespokojenosti) se školením, ale pokusit se zhodnotit i dopad školení na myšlení a chování účastníků. Pro další výzkum bych doporučila práci na úpravě dotazníkové metody a navýšení počtu účastníků výzkumu.

Diplomandka prokázala v diplomové práci schopnost adekvátně pracovat s odbornou literaturou, samostatně naplánovat a zrealizovat výzkumnou studii a odborně zhodnotit její výsledky. Diplomová práce prokazuje zájem diplomandky o vybranou oblast a je z ní patrná časová investice diplomandky do jejího zpracování.

Předloženou diplomovou práci Ireny Štěpánové doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnotit výborně.

V Praze, 12.5.2015

PhDr. Katarína Loneková, Ph.D.